

Posudek na diplomovou práci

Ilona Horáková: Antonín Karč, cizelér a šperkař 1879-1952.

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Praha 2006, 98 s.

Téma diplomové práce věnované nejdříve pražskému, ale posléze spíš turnovskému zlatníkovi Antonínu Karčovi, bylo zvoleno velmi aktuálně. Monografická diplomová práce je dalším střípkem do mozaiky vytvářející obraz o českém zlatnictví a klenotnictví v první polovině 20. století, které nebylo formováno jen mimořádnými uměleckými osobnostmi, ale také kvalitními řemeslníky, pedagogy a manažery. Znalost o historii tohoto dosud opomíjeného oboru začínají v posledních letech doplňovat záslužné práce o odborných školách, např. v Jablonci a v Turnově, a právě profesní éra Antonína Karče je neoddelitelná od dějin turnovského zlatnického učiliště.

Ilona Horáková věnovala celou první polovinu své diplomové práce dějinám turnovského kamenářství, „granátnictví“ a klenotnictví, které se částečně prolínají i s osudy odborné školy. To se týká pochopitelně i druhé části práce zaměřené na život, činnost a dílo Antonína Karče. Tento oddíl lze označit za zcela vyčerpávající, autorka využila literaturu, písemné prameny i dochované šperky k sestavení životopisu a rozčlenění Karčovy tvorby na tři etapy určené pracovními okolnostmi i stylovým charakterem jeho díla. Text doplňuje obrazová dokumentace některých návrhů a realizací a katalogový soupis dalších prací z majetku turnovské školy a turnovského Muzea Českého ráje. Bohatými citacemi z dobových zveřejněných i rukopisných textů se autorce podařilo přiblížit dobové názory na současné dění.

Ve struktuře diplomové práce mohl být - dle mého názoru - věnován menší prostor obecným informacím o dějinách školy (některé se opakují v dalších kapitolách) a větší pozornost mohla být zaměřena na zhodnocení díla Antonína Karče v širších souvislostech českého zlatnictví a ve srovnání s jinými návrháři šperků u nás (R. Stockar, F. Kysela) nebo v Německu a zvláště ve Vídni. Zajímavá by byla komparace se šperky Josefa Hoffmanna, použití obdobné kompozice a totožných motivů srdčitého (lipového) listu, které Rainald Franz považuje za českou reminiscenci Josefa Hoffmanna.

S autorkou se neztotožňuji v některých formulacích, např. Anglie se ani v době působení Hnutí uměleckých řemesel nezřekla strojové výroby (s. 5). Podobně už je načase

přehodnotit v odborné literatuře (a to se týká i studentských závěrečných prací) stereotypní hodnocení historismů druhé poloviny 19. století, jimž se upírá vlastní styl, neboť bylo převzato z názorů na přelomu 19. a 20. století.

Práci ubírají na kvalitě některé formální nedostatky, nepřesnosti a nedůslednosti. Větší přehlednosti by prospělo zřetelnější rozdělení na kapitoly a podkapitoly, které by byly uvedeny v obsahu. Sama autorka se na několika místech odvolává na předchozí kapitoly, které však v práci nejsou, nanejvýš by je bylo možno ztotožnit s jinými (s. 26 a 55). Větší pečlivost by si zasloužil i poznámkový aparát s neúplnými citacemi, u nichž nejsou na několika místech uvedeny stránky, Miroslav Ambroz není Ambrož, katalog o Frantu Anýžovi je dílem tří autorek, o šperku psala nejvíce Jana Omar. Za největší prohřešek však považuji množství chyb, především v interpunkci, ale též ve shodě podmětu s přísudkem.

Přes uvedené výhrady považuji zvláště druhou část diplomové práce za ucelenou a vyčerpávající monografii Antonína Karče, k jejímuž sestavení byly použity známé písemné a hmotné prameny a literatura. Ilona Horáková prokázala schopnost vědecké práce, a proto její diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

doc. PhDr. Alena Křížová, Ph.D.

Filozofická fakulta Masarykovy university v Brně

V Brně, dne 17. ledna 2007